

РІВНІ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ АГРОІНЖЕНЕРІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Доценко Н. А.

*кандидат технічних наук, доцент,
доцент кафедри загальнотехнічних дисциплін
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна*

Готовність виникає внаслідок досвіду людини, який ґрунтується на формуванні позитивного ставлення до діяльності, усвідомленні мотивів і потреб у неї, об'єктивності її предмета і способів взаємодії з ним. В рамках реформування системи освіти України значна увага приділяється якості підготовки здобувачів вищої освіти інженерних спеціальностей до професійної діяльності. Результатом підготовки майбутніх агроінженерів до професійної діяльності в умовах інформаційно-освітнього середовища є готовність до вищезазначеної діяльності.

Поняття готовності розглядав дослідник Б. Г. Ананьєв, який вважає, що готовність людини до діяльності, характеризується не лише її властивостями у той момент, коли діяльність відбувається [1, с. 56]. Глибокий аналіз терміну, що розглядається, був проведений дослідницею З. Н. Курлянд, яка визначила готовність до діяльності як цілісну інтегровану якість особистості, що найбільш повно описує емоційну, когнітивну та вольову мобільність особи у момент включення в діяльність [2, с. 78]. Аналіз результатів теоретичних та практичних досліджень з формування готовності майбутніх агроінженерів до професійної діяльності, дозволяє визначити готовність здобувачів вищої освіти інженерних спеціальностей до професійної діяльності як комплексний стан особистості, який будується на її моральних, професійних якостях, який забезпечує повноцінну здатність майбутнього агроінженера реалізувати професійний підхід до діяльності за фахом, а також самоудосконалювати себе протягом життя.

Професійна готовність знаходиться у єдності з направленістю на професійну діяльність та стійкими установками на працю. У педагогічних дослідженнях «готовність» розглядається як система компонентів, якостей особистості майбутнього фахівця, які забезпечують виконання ним функцій, адекватних потребам професійної діяльності [3, с. 12]. Сформуємо рівні готовності майбутніх агроінженерів до професійної діяльності. Під поняттям рівня готовності майбутніх агроінженерів до професійної діяльності будемо розуміти ступінь підготовки освіти здобувачів вищої освіти спеціальності 208 «Агроінженерія» а також ступінь здатності до професійної діяльності.

Низький рівень готовності майбутнього агроінженера до професійної діяльності передбачає вміння розуміти сутність професійної діяльності. Майбутній агроінженер розуміє потреби в удосконаленні професійного напрямку. Має волю до подолання зовнішніх і внутрішніх перешкод при вирішенні освітніх і наукових завдань, вмотивовує себе на самостійний вибір та повноцінне навчання в умовах інформаційно-освітнього середовища, спрямованих на отримання навиків професійної діяльності. Знає основні принципи поєднання навчального процесу в аудиторії з навчанням в умовах інформаційно-освітнього середовища та чітке формулювання мети та завдань професійної діяльності.

Середній рівень готовності майбутнього агроінженера до професійної діяльності передбачає все, чим володіє майбутній фахівець на низькому рівні та знання основних

принципів підбору інструментів інформаційно-освітнього середовища для поглиблення напрямів власних досліджень. Здобувач вищої освіти спеціальності 208 «Агроінженерія» володіє навичками самостійної професійної діяльності з відповідного напрямку та усвідомлює значущість отримуваних результатів для ефективної професійної діяльності. Уміє відтворювати отримані знання в умовах інформаційно-освітнього середовища в навчальному процесі та на практиці. Має почуття відповідальності за результати професійної діяльності. Майбутній агроінженер має впевненість в успіху досягнення цілей власних творчих розробок, методик. Вміє вести бібліографічну роботу, пошук інформації про професійні проекти в області агроінженерії із залученням сучасних інформаційних технологій.

Достатній рівень готовності майбутнього агроінженера до професійної діяльності означає, що сформовані всі ознаки середнього рівня та що у майбутнього агроінженера наявне самостимулювання щодо навчання в умовах інформаційно-освітнього середовища. Здобувач вищої освіти спеціальності 208 «Агроінженерія» знає як поєднувати навчальний процес в аудиторії з навчанням в умовах інформаційно-освітнього середовища. Майбутній агроінженер володіє навичками оформлення і подачі матеріалів за результатами наукового дослідження на участь у наукових конкурсах, грантах. Вміє формулювати і вирішувати завдання, що виникають в ході професійної діяльності, і вимагають поглиблених професійних знань, здатний поділитись власно-набутими знаннями з іншими учасниками навчального процесу в умовах інформаційно-освітнього середовища. Він вміє здійснювати систематичний моніторинг власного навчального процесу в умовах інформаційно-освітнього середовища.

Високий рівень готовності майбутніх агроінженерів передбачає набуття достатнього рівня, що він чітко вмотивований на професійну підготовку та отримання закордонного досвіду. Він має бажання та бере участь у наукових конференціях, семінарах, публікує результати власної науково-дослідної роботи на всеукраїнському рівні. Він вміє отримувати задоволення від творчої роботи в процесі професійної діяльності. Усвідомлює необхідність безперервної самоосвіти, саморозвитку для успішної професійної діяльності. Знає як органічно поєднати інформацію та вміє окреслити їх подальші перспективи. Має аналітичні здібності та здатний поділитись власно-набутими знаннями з іншими учасниками навчального процесу в умовах інформаційно-освітнього середовища. Формує продукти професійної діяльності та апробує власні розробки та методики як на всеукраїнському, та і на міжнародному рівні. Майбутній агроінженер вміє доводити результати наукового дослідження до розробок і впроваджувати їх в практику. Вміє використовувати електронні продукти і засоби навчання у процесі професійної діяльності. Він вдало мобілізує сили для вирішення професійних завдань. Рівень сформованості готовності до професійної діяльності майбутнього агроінженера визначають за обсягом його знань, які є необхідною умовою аналізу і вибору оптимальних способів вирішення професійних проблем, відповідно до бачення майбутнім агроінженером проблематики його професійної діяльності, особистісних потреб та інтересів.

Таким чином, можна виділити чотири рівня готовності майбутніх агроінженерів до професійної діяльності, зокрема: низький, середній, достатній та високий. Готовність майбутнього агроінженера до професійної діяльності зумовлена індивідуальними особливостями, потребами майбутнього агроінженера, що сприяє більш високій продуктивності його професійної діяльності, дозволяє використовувати в процесі професійної діяльності нестандартні шляхи та методи, створювати в результаті порівняно новий продукт розумової діяльності.

Література:

1. Ананьев Б. Г. *Человек как предмет познания* / Б. Г. Ананьев. – Львів: ЛГУ, 1986. – 338 с.
2. Курлянд З. Н. *Педагогіка вищої школи* / З. Н. Курлянд. – Київ: Знання, 2009. – 387 с.
3. Бацуровська І. В. *Сутність показників, критеріїв та рівнів готовності магістрів до освітньо-наукової діяльності в умовах масових відкритих дистанційних курсів* / І. В. Бацуровська // *Актуальні проблеми державного управління, педагогіки та психології: збірник наукових праць Херсонського національного технічного університету*. – Вип. 1(12). – Херсон: Грінь Д. С., 2015. – Т. 2. – С. 11–15.

КОРЕКЦІЙНО-РОЗВИТКОВА РОБОТА ДЛЯ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ У ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ

Єфіменко В. П.

вихователь

**Прилуцька спеціальна загальноосвітня
школа-інтернат І-ІІ ступенів
м. Прилуки, Чернігівська область, Україна**

Актуальність проблеми зумовлена основною метою діяльності спеціального загальноосвітнього закладу – створення оптимальних умов для становлення особистості кожної дитини відповідно до особливостей її психічного та фізичного розвитку, індивідуальних можливостей та здібностей. Успішно навчати дітей з різними інтелектуальними можливостями, створювати для них психологічно комфортне середовище можливо лише в умовах комплексної корекційно-розвиткової роботи.

Посилення корекційно-розвиткової роботи забезпечуватиме дітям з особливими освітніми потребами можливість у майбутньому брати активну участь у трудовому та соціальному житті. У спеціальному навчальному закладі загальні завдання навчання і виховання вирішуються у поєднанні зі спеціальними, у число яких входить і корекція порушень комунікативного розвитку учнів [1, с. 14]. Необхідною умовою формування соціально активної і духовно багатой особистості є оволодіння мовленням як засобом спілкування. У дітей з особливими освітніми потребами (ООП) у зв'язку із загальним недорозвитком психіки збагачення досвіду протікає уповільнено й спотворено. Аномально розвинені практична та пізнавальна діяльності не можуть сприяти швидкому накопиченню уявлень і не стимулюють появу нових інтересів та потреб. Дослідження в галузі спеціальної психології та педагогіки (О. Агавелян, В. Синьова, М. Матвеевої, О. Хохліної, М. Супруна та ін.) показали, що наявність інтелектуального дефекту в розумово відсталих школярів негативно впливає на розвиток міжособистісного спілкування, призводить до значних недоліків у формуванні уявлень про оточуючих людей й у встановленні повноцінних контактів з ними.

Корекційно-розвиткова робота для формування комунікативних умінь – важливий складник освітнього процесу спеціальних загальноосвітніх навчальних закладів для дітей із затримкою психічного розвитку, яка покликана сприяти цілеспрямованому подоланню порушень мовлення та вдосконаленню мовних, мовленнєвих і соціально-комунікативних умінь і навичок у зазначеній категорії дітей. Вона спрямована на подолання порушень мовленнєвого розвитку (фонетико-фонематичного недорозвитку, загального недорозвитку мовлення III і IV рівнів, дизартрій, дисграфій і дислексій)